

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 r.

Prezes Rady Ministrów: w. z. *K. Bartel*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

1003.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 12 grudnia 1927 r.

o ustanowieniu izb rzemieślniczych, wyznaczeniu ich siedzib i okręgów.

Na podstawie art. 168 i 169 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. № 53, poz. 468) zarządzam co następuje:

§ 1. Na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem województwa śląskiego, ustanawia się siedemnaście izb rzemieślniczych z siedzibami: w Warszawie, Włocławku, Łodzi, Kielcach, Białymstoku, Lublinie, Krakowie, Lwowie, Stanisławowie, Tarnopolu, Poznaniu, Bydgoszczy, Grudziądzu, Wilnie, Nowogrodzku, Brześciu n/Bugiem i Łucku.

§ 2. Okręgi izb rzemieślniczych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, obejmują obszary następujące:

1) Izba rzemieślnicza w Warszawie — m. st. Warszawę.

2) Izba rzemieślnicza we Włocławku — województwo warszawskie.

3) Izba rzemieślnicza w Łodzi — województwo łódzkie.

4) Izba rzemieślnicza w Kielcach — województwo kieleckie.

5) Izba rzemieślnicza w Białymstoku — województwo białostockie.

6) Izba rzemieślnicza w Lublinie — województwo lubelskie.

7) Izba rzemieślnicza w Krakowie — województwo krakowskie.

8) Izba rzemieślnicza we Lwowie — województwo lwowskie.

9) Izba rzemieślnicza w Stanisławowie — województwo stanisławowskie.

10) Izba rzemieślnicza w Tarnopolu — województwo tarnopolskie.

11) Izba rzemieślnicza w Poznaniu — następujące powiaty województwa poznańskiego: gostyński, grodziski, jarociński, kępiński, kościański, koźmiński, krotoszyński, leszczyński, międzychodzki, nowotomyski, obornicki, odolanowski, ostrowski, ostrzeszowski, pleszewski, poznański, rawicki, szamotulski, śmigielski, śremski, średzki, wolsztyński i wrzesiński.

12) Izba rzemieślnicza w Bydgoszczy — następujące powiaty województwa poznańskiego: bydgoski, chodzieski, czarnkowski, gnieźnieński, inowrocławski, mogilneński, strzeliński, szubiński, wągrowiecki, wyrzyski i żniński.

13) Izba rzemieślnicza w Grudziądzu — województwo pomorskie.

14) Izba rzemieślnicza w Wilnie — województwo wileńskie.

15) Izba rzemieślnicza w Nowogrodzku — województwo nowogrodzkie.

16) Izba rzemieślnicza w Brześciu n/Bugiem — województwo poleskie.

17) Izba rzemieślnicza w Łucku — województwo wołyńskie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

1004.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 12 grudnia 1927 r.

o ustanowieniu tymczasowych komisji egzaminacyjnych czeladniczych przy władzach przemysłowych II-ej instancji na terenie m. st. Warszawy oraz województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wileńskiego, nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego, lwowskiego i krakowskiego.

Na podstawie art. 157 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. № 53, poz. 468) zarządzam co następuje:

§ 1. Do dnia utworzenia komisji egzaminacyjnych czeladniczych przez izby rzemieślnicze na terenie m. st. Warszawy oraz województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wileńskiego, nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego, lwowskiego i krakowskiego, — ustanawia się przy władzach przemysłowych II-ej instancji tymczasowe komisje egzaminacyjne czeladnicze, z nadaniem im prawa wydawania świadectw złożenia egzaminu na czeladnika.

§ 2. Komisje egzaminacyjne czeladnicze powołuje na terenie m. st. Warszawy magistrat, na ob-